

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 grudnia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił wnioskodawcy R. M. prawa do emerytury na podstawie art. 27 i 28 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wskazując w uzasadnieniu, że wnioskodawca nie udowodnił wymaganego stażu 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych, a jedynie staż w wymiarze 18 lat, 9 miesięcy i 1 dzień. Organ rentowy wskazał, że nie uwzględniono wnioskodawcy okresów prowadzenia działalności gospodarczej z powodu nieopłaconej składki na ubezpieczenie społeczne (składki umorzone) tj.okresów:

- 01.01.1988 - 31.07.1989,
- 16.12.1991- 31.12.1991,
- 01.10.1993 - 31.12.1993,
- 22.04.2007- 30.04.2007,
- 15.05.2007 - 31.05.2007,
- 01.07.2007 - 31.08.2007,
- 01.01.2008 - 30.04.2008,
- 07.07.2008 - 31.07.2008,
- 07.08.2008 - 31.08.2008,
- 07.09.2008- 30.09.2008,
- 07.10.2008 - 31 10.2008,
- 07.11.2008 - 30.11.2008,
- 07.12.2008 - 30.01.2009

oraz okresu zatrudnienia od 02.11.1972 do 30.11.1972 - przedłożone świadectwo pracy podpisane w zastępstwie nieczytelnym podpisem.

/decyzja k.54 akt ZUS/

W dniu 24 stycznia 2020 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie R. M. , w którym odwołujący wskazał, że nie zgadza się z ustaleniami organu rentowego oraz wniósł o zaliczenie okresów nieuwzględnionych przez organ rentowy.

/odwołanie k.3/

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumentację wskazaną w zaskarżonej decyzji.

/odpowieź na odwołanie k.31 – 32/

Na rozprawie w dniu 25 sierpnia 2021 roku pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/oświadczenia pełnomocników stron – 01:10-17 -01:22:19 – płyta CD k.191/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca R. M. urodził się (...)

/okoliczności bezsporne/

R. M. od dnia 3 czerwca 1976 r. posiada tytuł mistrza w rzemiośle wytwarzania instrumentów perkusyjnych (od dnia 27 stycznia 1972 r. legitymuje się tytułem czeladnika w rzemiośle wyrobu i naprawy instrumentów perkusyjnych).

/okoliczności bezsporne; a nadto kopie świadectwa czeladniczego i dyplomu mistrzowskiego – k.137, 138/

Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaliczył wnioskodawcy okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 18 lat, 9 miesięcy i 1 dnia tj.

- od 3 lipca 1967 r. do 22 sierpnia 1967 r. – zatrudnienie w Zakładach (...) w Ł.,
- od 1 lipca 1972 r. do 21 października 1972 r. – zatrudnienie w (...) Zakładach (...) w Ł. na stanowisku tokarza,
- od 22 lipca 1973 r. do 8 lutego 1977 r. – zatrudnienie w Spółdzielni Pracy (...) Zakład w Ł.,
- od 9 lutego 1977 r. do 15 czerwca 1980 r. – zatrudnienie w Spółdzielni Pracy (...) Zakład w Ł.,
- od 4 maja 1981 r. do 6 stycznia 1991 r. – zatrudnienie w Spółdzielni Pracy (...) Zakład w Ł.;
- od 1 lipca 1987 r. do 30 listopada 1987 r. – własna działalność gospodarcza,
- od 1 lipca 2006 r. do 21 kwietnia 2007 r. – własna działalność gospodarcza,
- od 1 maja 2007 r. do 14 maja 2007 r. – własna działalność gospodarcza,
- od 1 czerwca 2007 r. do 30 czerwca 2007 r. – własna działalność gospodarcza,
- od 1 września 2007 r. do 31 grudnia 2007 r. – własna działalność gospodarcza,
- od 1 maja 2008 r. do 6 lipca 2008 r. – własna działalność gospodarcza,
- od 1 sierpnia 2008 r. do 6 sierpnia 2008 r. – własna działalność gospodarcza,
- od 1 września 2008 r. do 6 września 2008 r. – własna działalność gospodarcza,
- od 1 października 2008 r. do 6 października 2008 r. – własna działalność gospodarcza,
- od 1 listopada 2008 r. do 6 listopada 2008 r. – własna działalność gospodarcza,
- od 1 grudnia 2008 r. do 6 grudnia 2008 r. – własna działalność gospodarcza,
- od 1 lipca 2019 r. do 9 września 2019 r. – umowa zlecenia.

/karta przebiegu zatrudnienia k.53 akt ZUS/

Wnioskodawca prowadził działalność gospodarczą w następujących okresach: od 1 stycznia 1983 r. do 31 marca 1987 r., od 1 lipca 1987 r. do 30 listopada 1987 r., od 1 stycznia 1988 r. do 31 lipca 1989 r., od 16 grudnia 1991 r. do 31 grudnia 1991 r., od 1 października 1993 r. do 31 grudnia 1993 r., od 1 lipca 2006 r. do 30 stycznia 2009 r.

/potwierdzenie ubezpieczenia k.4 – 4 odwrót, potwierdzenie ubezpieczenia k.15 – 15 odwrót akt ZUS/

W związku z prowadzoną działalnością gospodarczą wnioskodawca opłacił składki na ubezpieczenia za następujące okresy: od 1 stycznia 1983 r. do 31 marca 1987 r., od 1 lipca 1987 r. do 30 listopada 1987 r., od 1 lipca 2006 r. do 21 kwietnia 2007 r., od 1 maja 2007 r. do 14 maja 2007 r., od 1 czerwca 2007 r. do 30 czerwca 2007 r., od 1 września 2007 r. do 31 grudnia 2007 r., od 1 maja 2008 r. do 6 lipca 2008 r., od 1 sierpnia 2008 r. do 6 sierpnia 2008 r., od 1 września 2008 r. do 6 września 2008 r., od 1 października 2008 r. do 6 października 2008 r., od 1 listopada 2008 r. do 6 listopada 2008 r., od 1 grudnia 2008 r. do 6 grudnia 2008 r.

/potwierdzenie ubezpieczenia k.4 – 4 odwrót , potwierdzenie ubezpieczenia k.15 – 15 odwrót, poświadczenie k.43 – 43 odwrót akt ZUS/

Za okresy: od 1 stycznia 1988 r. do 31 lipca 1989 r., od 16 grudnia 1991 r. do 31 grudnia 1991 r., od 1 października 1993 r. do 31 grudnia 1993 r. składki na ubezpieczenia w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, uległy umorzeniu z uwagi na ich przedawnienie.

/potwierdzenie ubezpieczenia k.4 – 4 odwrót/

Pozostałe okresy, za jakie w związku z prowadzoną w latach 2006 - 2009 działalnością gospodarczą, wnioskodawca nie opłacił składek na ubezpieczenia zostały objęte abolicją (od lipca do sierpnia 2007 r., od stycznia do kwietnia 2008 r. oraz za styczeń 2009 r.)

/informacja k.62 akt ZUS/

W okresie zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...) wnioskodawca zajmował się wytwarzaniem oraz naprawą sprzętu muzycznego, a także jego strojeniem. Część napraw wnioskodawca wykonywał w zakładzie ojca , który również świadczył tego rodzaju usługi.

/zeznania wnioskodawcy min.00:37:53 – 01:10:17 rozprawy z dnia 25 sierpnia 2021 r. , płyta CD k.191 w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:15:45 – 00:25:21 rozprawy z dnia 14 października 2020 r., płyta CD k.144 , zeznania świadków: J. M. min.00:02:07 – 00:30:00 rozprawy z dnia 22 lutego 2021 r., płyta CD k.170 , S. S. min.00:05:38 – 00:19:41 , S. P. min.00:19:52 – 00:36:36 rozprawy z dnia 25 sierpnia 2021 r. , płyta CD k.191/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie opierając się na dokumentach załączonych do akt sprawy, a jedynie częściowo w oparciu o zeznania świadków oraz wnioskodawcy. Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom świadków i wnioskodawcy, w zakresie w jakim dotyczyły one wykonywania przez wnioskodawcę pracy w spółdzielni (...) przed 1973 r., bowiem zeznania te nie znajdują wystarczającego oparcia w nielicznej dokumentacji pochodzącej z tego okresu. Wprawdzie w trakcie niniejszego postępowania wnioskodawca przedstawił dokument w postaci angażu z dnia 2 lutego 1970 r. na mocy którego spółdzielnia (...) miała powierzyć mu obowiązki korektora instrumentów smyczkowych i szarpanych w pełnym wymiarze czasu pracy, to jednak na jego podstawie nie sposób przyjąć, że do świadczenia pracy na powierzonym wnioskodawcy stanowisku pracy rzeczywiście doszło, a przede wszystkim jak długo wnioskodawca pracował na tym stanowisku i w jakim wymiarze czasu pracy. Oczywistym jest, że świadkowie mogą pamiętać wnioskodawcę z późniejszego jego zatrudnienia w spółdzielni (...), to jednak wobec tak znikomej dokumentacji wnioskodawcy ze spornego okresu, nie sposób rozwiązać wszelkich pojawiających się tej sprawie wątpliwości, co do rzeczywistego zatrudnienia wnioskodawcy przed 1973 r. w ww. spółdzielni. Znamiennym również jest, że sama spółdzielnia (...) w zaświadczeniu jakie wydała wnioskodawcy w czerwcu 1978 r. (k.11 akt ZUS) wskazała wprost, że wnioskodawca był zatrudniony w spółdzielni od 1973 r. Skoro bowiem przedmiotowe zaświadczenie miało służyć uzyskaniu przez wnioskodawcę praw rzeczoznawcy w zakresie instrumentów muzycznych , to co najmniej niezrozumiałym wydaje się brak wykazania w zaświadczeniu wcześniejszych okresów zatrudnienia wnioskodawcy w spółdzielni (...), tym bardziej, że obowiązki korektora instrumentów wnioskodawca miał pełnić już od 2 lutego 1970 r. Godnym podkreślenia jest również fakt, że wnioskodawca o okoliczności zatrudnienia w spółdzielni (...) przed 1973 r. przypomniał sobie dopiero na etapie

postępowania sądowego, przemilczając ten fakt, zarówno na etapie składania wniosku o emeryturę, jak i w momencie składania odwołania. Ponadto, jeżeli wnioskodawca rzeczywiście miałby świadczyć pracę na rzecz spółdzielni (...) przed 1973 r. to zupełnie niezrozumiałym wydaje się jego zatrudnienie w 1973 r., wobec kontynuacji zatrudnienia, na podstawie umowy na okres próbny (dokumentacja osobowa wnioskodawcy k.175), czego zresztą sam nie potrafił wytłumaczyć. Nadmienić także należy, że sporny okres pokrywa się częściowo z okresem zatrudnienia wnioskodawcy w (...) Zakładach (...) w Ł. na stanowisku tokarza, co także rodzi wątpliwości, co do możliwości jednoczesnego świadczenia przez wnioskodawcę pracy w dwóch zakładach pracy w pełnym wymiarze czasu pracy. Z powyższych też względów Sąd pominął dowód z dokumentu w postaci umowy z dnia 2 lutego 1970 roku.

W odniesieniu zaś, co do pozostałych spornych kwestii podniesionych przez organ rentowy w treści spornej decyzji wskazać należy, że i w tym zakresie wnioskodawca nie podważył dokonanych przez organ rentowy ustaleń, a całe postępowanie w istocie sprowadziło się w istocie do kwestii zatrudnienia wnioskodawcy w latach 1970 – 1973, którego ewentualne uwzględnienie skutkowałoby przyznaniem wnioskodawcy prawa do emerytury.

Bez znaczenia dla ustalenia wyższego stażu zatrudnienia wnioskodawcy pozostają także przedłożone przez wnioskodawcę potwierdzenia zgłoszenia pracowniczego projektu wynalazczego (k.140-142), gdyż z tych dokumentów absolutnie nie wynika, że odwołujący był zatrudniony w tych okresach w Spółdzielni (...), a wręcz przeciwnie – jako zakład, w którym zgłoszono projekty wskazano (...) Fabrykę (...).

W tym miejscu podkreślić należy, że zgodnie z art. 6 k.c. to na wnioskodawcy spoczywał ciężar dowodowy w niniejszej sprawie. Oparcie polskiej procedury cywilnej na zasadzie kontrydiktoryjności jedynie w wyjątkowych przypadkach dozwala Sądowi na podjęcie czynności mających na celu pobudzenie inicjatywy stron, a zasadą w tym zakresie jest samodzielne dążenie uczestników postępowania do wykazania prawdziwości podnoszonych twierdzeń. Jeżeli twierdzenie istotne dla rozstrzygnięcia nie zostanie udowodnione, to o merytorycznym rozstrzygnięciu sprawy decyduje rozkład ciężaru dowodu. Zatem strona, na której spoczywa ciężar dowodu, ponosi ryzyko ujemnych skutków niedopełnienia swoich obowiązków w tym zakresie.

Sąd Okręgowy uznał również, zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku, iż nie jest zarówno zobowiązany, jak i uprawniony do przeprowadzenia dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (patrz wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76).

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 27 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 291), ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnęli wiek emerytalny wynoszący co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn;
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 27a.

Zgodnie zaś z art. 28 ww. ustawy ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., którzy nie osiągnęli okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w art. 27 pkt 2, przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnęli wiek emerytalny wynoszący co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn;
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 15 lat dla kobiet i co najmniej 20 lat dla mężczyzn.

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszym postępowaniu doprowadziła Sąd do przekonania, iż wnioskodawca nie spełnia przesłanki stażowej dla przyznania mu emerytury w myśl art. 27 i 28 ustawy emerytalnej. Co do zasady – dla przyznania tego świadczenia konieczne jest wykazanie – w przypadku mężczyzn – stażu 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych (art. 27 ust. 1 pkt 2). Ustawa emerytalna w art. 28 pkt 2 daje jednak ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., którzy nie osiągnęli ww. okresu składkowego i nieskładkowego, prawo do emerytury, jeżeli łącznie spełnili warunki: osiągnęli wiek emerytalny, o którym mowa w art. 27 ust. 2 i 3 oraz mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej Ubezpieczony jednak tego drugiego warunku nie spełnił. Jak wynika z akt emerytalnych posiada on udowodniony jedynie okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze: 18 lat, 9 miesięcy i 1 dnia. Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie, nie pozwoliło jednak na zwiększenie stażu do wymaganych 20 lat. W ocenie Sądu wnioskodawca nie wykazał, że w latach 1970 – 1973 faktycznie świadczył pracę w spółdzielni (...) w oparciu o umowę o pracę. Twierdzenia świadków, jak i wnioskodawcy, co do tego okresu nie znalazły bowiem wystarczającego potwierdzenia w zgromadzonej dokumentacji ze spornego okresu, a w kontekście pozostałych okoliczności, takich jak choćby, podniesienie spornego okresu zatrudnienia dopiero na etapie postępowania sądowego, nie mogły doprowadzić do zwiększenia stażu pracy wnioskodawcy do wymaganych 20 lat. W ocenie Sądu prawo do świadczeń z ubezpieczeń społecznych nie może być przyznane tylko na podstawie ogólnikowych, nieprecyzyjnych zeznań świadków, a tym bardziej strony.

W odniesieniu zaś do podnoszonej przez wnioskodawcę kwestii niezaliczenia wszystkich okresów prowadzenia działalności gospodarczej wskazać należy, że pełnomocnik wnioskodawcy w żaden sposób nie podważył ustaleń organu rentowego w tym zakresie. Oczywistym bowiem jest, w odniesieniu do płatnika, który opłaca składki w związku z prowadzoną działalnością wyłącznie za siebie, że warunkiem zaliczenia tych okresów jako okresów składkowych jest opłacenie należnych składek /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2017 roku, II UK 84/16, Legalis: 1637139/. Skoro zatem wnioskodawca nie opłacił należnych składek za wszystkie okresy prowadzenia działalności, bądź też składki te uległy umorzeniu, to nie było możliwym zaliczenie całego okresu, w którym wnioskodawca prowadził działalność gospodarczą.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż organ rentowy prawidłowo wyliczył staż ubezpieczeniowy wnioskodawcy i w związku z tym nie było żadnych podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji. W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

S.B.

z/odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. wnioskodawcy przez PI